

ΕΤΟΣ 54ον

5 Νοεμβρίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 45 (2788)

ΝΟΗΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ

«ἀπέλαβες σύ τά ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου»

Τό κεντρικό θέμα τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς δέν εἶναι ἡ καταδίκη τοῦ πλοῦτου καί ἡ ἐξύμνηση τῆς φτώχειας, ὅπως φαίνεται μέ μιά πρώτη ματιά. Ὁ εὐαγγελιστής Λουκάς μᾶς δίνει νά καταλάβουμε ὅτι τό κοινωνικό πλῆθισο δέν εἶναι ἀδιάφορο γιά τόν Χριστό, ἀλλῆ δέν ἀποτελεῖ καί τόν κεντρικό στόχο του. Ὁ φτωχός δέν κερδίζει τήν εὐνοια τοῦ Θεοῦ ἐπειδὴ εἶναι φτωχός, ἀλλῆ ἐπειδὴ στηρίζει τίς ἐλπίδες του στόν Θεό καί ζεῖ σύμφωνα μέ τήν ἐντολή του. Καί ὁ πλοῦτος δέν εἶναι καταδικασμένος μόνο καί μόνο ἐπειδὴ ἔχει ὑλικά ἀγαθά, ἀλλῆ ἐπειδὴ κινδυνεύει νά παγιδευθεῖ στόν πλοῦτο καί νά χάσει τό νόημα τῆς ζωῆς.

Ἀναζήτηση νοήματος τῆς ζωῆς

Ἡ ἀναζήτηση τοῦ νοήματος τῆς ζωῆς δέν ἀποτελεῖ μόνο πρόβλημα τῆς φιλοσοφίας, ἀλλῆ καί στοιχειώδη καθημερινή ἀνάγκη. Μόλις ἀποκτήσει ὁ ἄνθρωπος συνείδηση τοῦ ἑαυτοῦ του, διερωτᾶται γιά τό νόημα τῆς ζωῆς του. Καί μέ τήν ἀπάντηση πού δίνει στό ἐρώτημα αὐτό, προδιαγράφει τή στάση του στά ἐπιμέρους προβλήματα τῆς καθημερινότητας, ὅπως τῆς ἐπιβίωσης, τῆς φτώχειας ἢ τοῦ πλοῦτου.

Συχνά πολλοί ἄνθρωποι συναντοῦν ἀδυναμία στήν ἐξεύρεση νοήματος στή ζωή. Ἡ μεγαλύτερη ἀδυναμία παρουσιάζεται σήμερα, πού ὁ ἄνθρωπος πραγματοποιεῖ καταπληκτικές προόδους στήν ἐπιστήμη καί τήν τεχνολογία, ἐπεκτείνει τήν ἐξουσία του πέρα ἀπό τόν πλανήτη πού κατοικεῖ καί κατορθώνει νά χαρτογραφεῖ τό γονιδίωμά του. Ἔτσι, ἡ ἀδυναμία αὐτή τοῦ ἀνθρώπου παρουσιάζεται ὡς τραγική εἰρωνεία.

Τά αἷτια τῆς ἀστοχίας

Ὁ ἄνθρωπος λοιπόν, πού σημειώνει τόσες ἐπιτυχίες στήν ἐπιστήμη καί τήν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ις ' 19-31)

Ἡ «δέσμευση» τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραϊνόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν, ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἠλκωμένος, καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ. Ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὄρᾳ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνησθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνανται, μηδὲ οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δὲ Ἐρωτῶ οὖν σε, Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχουσι Μωσέα καὶ τοὺς Προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν. Οὐχί, Πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ τῶν Προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

τεχνολογία καὶ ἔχει στὴν κατοχὴ τοῦ ὑλικά ἀγαθὰ καὶ ἀνέσεις περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχὴ, ἀστοχεῖ ἀναζητώντας τὸ νόημα τῆς ζωῆς του. Αὐτὸ ὅμως ἀπὸ χριστιανικὴ σκοπιὰ δὲν εἶναι παράξενο, ἀλλὰ τελείως φυσικὸ καὶ ἀναμενόμενο. Ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ βρεῖ τὸ νόημα τῆς ζωῆς του μὲ τὴν προσκόλλησιν του στὸν ὑλικὸ κόσμον, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀναφορὰ του στὸν Θεό. Ὅσο περιορίζεται στὸν ὑλικὸ κόσμον, ὑποδουλώνεται στὴ φυσικὴ ἀναγκαιότητα. Μὲ τὴν ἀναφορὰ του ὅμως στὸν Θεό ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὴν ἀναγκαιότητα αὐτὴ καὶ ὀλοκληρώνεται ὡς πρόσωπο. Ὁ ἐγκλιωβισμὸς λοιπὸν στὴν ὕλη καὶ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, ὅπως παρουσιάζεται στὴ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ καὶ ὅπως χαρακτηρίζει τὸν ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας, ἐμποδίζει τὴν προσέγγισιν τοῦ νοήματος στὴ ζωὴ.

Ἡ εὕρεση τοῦ νοήματος

Τὸ νόημα τῆς ζωῆς βρίσκεται συνεπῶς σὲ σχέση μὲ τὴν αἰτία τῆς υπάρξεώς της, τὸν Θεό. Ἡ πίστιν στὸν Θεό καὶ ἡ ἀναγνώριση τῆς ἀγάπης του γιὰ τὸν ἄνθρωπο δίνουν νόημα στὴν ἀνθρώπινη ζωὴ.

Ἡ ἀληθινὴ ζωὴ προέρχεται ἀπὸ τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸν Θεό. Ὅποιος ἀπο-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος: «Κάποτε ὑπῆρχε ἓνας πλούσιος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος φοροῦσε πορφύρα καί λινά ἐνδύματα καί ζοῦσε καθημερινά μέσα σέ μεγάλη πολυτέλεια. Κοντά στήν πύλη του ἦταν ξαπλωμένος ἓνας φτωχός, ὀνομαζόμενος Λάζαρος, γεμάτος πληγές, ὁ ὁποῖος ἐπιθυμοῦσε νά χορτάσει ἀπό τά ψίχουλα πού ἐπεφταν ἀπό τό τραπέζι τοῦ πλουσίου. Ἀκόμη καί τά σκυλιά συνήθιζαν νά ἔρχονται καί νά γλύφουν τίς πληγές του. Συνέβη νά πεθάνει ὁ φτωχός καί νά μεταφερθεῖ ἀπό τοὺς ἀγγέλους στόν κόλπο τοῦ Ἀβραάμ. Πέθανε καί ὁ πλούσιος καί τάφηκε. Στόν ἕδν, ὅπου βασιανίζοιαν σήκωσε τά μάτια του καί βλέπει ἀπό μακρὰ τόν Ἀβραάμ καί τό Λάζαρο στοὺς κόλπους του. Καί φώναξε καί εἶπε: «Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησέ με καί στείλε τό Λάζαρο νά βουτήξει τήν ἄκρη τοῦ δακτύλου του σέ νερό καί νά δροσίσει τήν γλώσσα μου, γιατί ὑποφέρω μέσα σ' αὐτή τή φλόγα». Ἀλλ' ὁ Ἀβραάμ εἶπε: «Παῖδί μου, θυμήσου ὅτι ἐσὺ ἀπόλαυσε τὰ ἀγαθὰ σου στή ζωὴ σου ὅπως καί ὁ Λάζαρος τὰ κακὰ· τώρα ὁμως αὐτός ἐδῶ παρηγορεῖται καί ἐσὺ ὑποφέρεις. Καί ἐκτός ἀπό ὅλα αὐτά ὑπάρχει μεταξύ μας ἓνα μεγάλο χάσμα ὥστε νά μὴ μποροῦν νά περάσουν ἐκεῖνοι πού θέλουν νά διαβοῦν ἀπό ἐδῶ σ' ἐσᾶς, οὔτε οἱ ἀπό ἐκεῖ σ' ἐμᾶς». Τότε εἶπε: «Σέ παρακαλῶ λοιπόν, πατέρα, νά τόν στείλεις στό σπίτι τοῦ πατέρα μου, γιατί ἔχω πέντε ἀδελφούς, νά τοὺς νουθετήσει γιά νά μὴν ἔλθουν καί αὐτοὶ στόν τόπο αὐτῶν βασάνων». Λέει σ' αὐτόν ὁ Ἀβραάμ: «Ἐχουν τόν Μωϋσῆ καί τοὺς προφῆτες, ἄς τοὺς ἀκούσουν». Αὐτός εἶπε: «Ὅχι, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν κάποιος ἀπό τοὺς νεκροὺς πάει σ' αὐτούς, θά μετανοήσουν». Ἀλλ' ὁ Ἀβραάμ τοῦ ἀπάντησε: «Ἐάν δέν ἀκοῦνε τό Μωϋσῆ καί τοὺς προφῆτες, δέν θά πεισθοῦν καί ἂν ἀκόμη ἀνασταθεῖ κάποιος ἀπό τοὺς νεκροὺς».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιβιζαίτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

συνδέεται ἀπό τόν Θεό εἶναι οὐσιαστικά νεκρός, ἔστω καί ἂν ἐμφανίζεται ὡς ζωντανός. Ἡ πραγματικὴ ζωὴ βρίσκεται πέρα ἀπό τή φθορά καί τόν θάνατο. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι φθαρτός καί θνητός, ἐνῶ ὁ Θεός ἀφθαρτος καί ἀθάνατος. Ὁ φθαρτός καί θνητός ἄνθρωπος βρίσκει τήν αἰώνια καί ἀφθαρτὴν ζωὴν μέ τή μετοχή του στή χάριν τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι νικᾷ τή φθορά καί τόν θάνατο.

Κάτω ἀπό αὐτές τίς προϋποθέσεις, οἱ ἡέξεις «πλούσιος» καί «φτωχός» πού χρησιμοποιεῖ σήμερα ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκάς ἔχουν περισσότερο θρησκευτικό παρά κοινωνικό περιεχόμενο. Ἐκεῖνο στό ὁποῖο ἀποβλέπει εἶναι ἡ ἐπισήμανση ἑνός πραγματικοῦ κινδύνου, τοῦ κινδύνου τῆς αὐτάρκειας καί τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἡ εὐημερία εἶναι ἀτέλειωτη, τοῦ κινδύνου ἀπομάκρυνσης ἀπό τήν ἀλήθεια ὅτι τὰ ὑλικά ἀγαθὰ εἶναι πρόσκαιρα καί φθαρτά.

Παρούσα καί μέλλουσα ζωὴ

Ἡ παραβολὴ θέλει νά στρέψει τήν προσοχή μας καί στό ὅτι ἡ παρούσα ζωὴ

5 Νοεμβρίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ
Γαλακτίωνος καί Ἐπιστήμης († γ΄ αϊ.), Ἑρμᾶ καί Λίνου ἐκ τῶν 70 († α΄ αϊ.)
Ἦχος: δ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστ.: Γαλ. β΄ 16-20. Εὐαγγέλιον: Λουκ. ις΄ 19-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Νοεμβρίου, Η΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. θ΄ 6-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ι΄ 25-37.

συνδέεται ὀργανικά μέ τή μέλλουσα. Ἡ κοινωνία μέ τόν Θεό κατά τήν παρούσα ζωή ἀποτελεῖ προϋπόθεση γιά τή διατήρησή της στή μέλλουσα. Ἡ θεώρηση αὐτή τῆς ἀνθρώπινος ζωῆς εἰσάγει μία ριζική ἀνατροπή καί στή θεώρηση τοῦ κόσμου. Τίποτε δέν μπορεῖ νά χαρακτηρισθεῖ ὡς ἀγαθό, ὅταν περιορίζεται στόν κόσμο καί δέν συνδέεται μέ τήν αἰώνια ζωή. Τά πλοῦτη, οἱ τιμές, τά ἀξιώματα, ἡ ὑγεία καί ἡ ἴδια ἀκόμη ἡ ζωή δέν ἀποτελοῦν σέ τελική ἀνάληψη ἀγαθὰ ἀπό μόνα τους. Κάτι τοὺς λείπει, ὅταν δέν ἐντάσσονται στή γενικότερη σχέση ἀνθρώπου-Θεοῦ.

Ἄρχιμ. Γ. Χ.

Η ΑΡΡΩΣΤΙΑ ΤΟΥ ΑΙΩΝΑ ΜΑΣ

«Πότε θά γιαιτρευτεῖ ὁ αἰώνας μας; Ὅταν ξαναπιστέψει στήν πραγματικότητα τοῦ πνεύματος. Ὅταν ξαναμάθει ἀπό τήν πίστι του ποιο εἶναι τό δίκιο καί τ΄ ἄδικο, τό ὁμορφο καί τ΄ ἄσχημο, τό σεμνό καί τό ἄκοσμο. Ἀλλά ὁ αἰώνας μας κοιτάζει μέ δυσφορία καί μάλιστα ἐξαναγκάζει στή σιωπή, καθέναν πού πάει νά μιλήσει μέ ἀρμοδιότητα γι΄ αὐτές τίς ὀντότητες. Ἐνῶ σέ κείνους πού συμβάλλουν στή σύγχυση παρέχει ὅλα τά μέσα τῆς προπαγάνδας».

Παντελής Πρεβελάκης

**Ἀκοῦστε τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
ΤΩΡΑ καί ΔΟΥΡΥΦΟΡΙΚΑ
Γιά περισσότερες Πληροφορίες: 210 72 98 222**

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm